

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 14Cob/8/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119376820
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Nemravová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:6119376820.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Nemravovej a členov senátu JUDr. Róberta Bebčáka, Mgr. Miroslava Šeptáka, v sporovej právnej veci žalobcu: Passerati, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 52 309 304, zastúpeného zástupcom ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému: KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Štefánikova 17, 811 05 Bratislava, IČO: 31 595 545, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 37 928 422, v konaní o zaplatenie 635,- Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného v podaní zo dňa 27.10.2020 proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/19/2020-148 zo dňa 1. októbra 2020, takto

rozhodol:

- I. Odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/19/2020-148 zo dňa 1. októbra 2020 o d m i e t a .
- II. Žalobca má voči žalovanému n á r o k na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom vydaným ako rozsudok pre zmeškanie žalovaného (ďalej aj „kontumačný rozsudok“) podľa § 274 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“ alebo „Civilný sporový poriadok“), okresný súd ako súd prvej inštancie (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) v poradí I. výrokom zaviazal žalovaného povinnosťou zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 635 Eur spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 635 Eur od 01.08.2019 do zaplatenia, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd samostatným uznesením.

2. V odôvodnení rozsudku okresný súd uviedol, že žalobca sa žalobou domáhal voči žalovanému uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 635 Eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 635 Eur od 01.08.2019 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca podanú žalobu odôvodnil tým, že došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle, v dôsledku čoho si poškodený prenajal náhradné vozidlo počas vykonania opravy jeho poškodeného vozidla. Následne poškodený postúpil pohľadávku na žalobcu, s ktorým mal uzavretú zmluvu o nájme vozidla, na základe čoho mu bola vystavená faktúra na sumu 1.155 Eur. Žalobca si uplatnil náhradu škody voči žalovanému, pričom žalovaný poskytol plnenie iba vo výške 550 Eur, nakoľko posúdil, že primerané denné nájomné je 70 Eur v rozsahu 7 dní. Okresný súd ďalej poukázal na § 167 ods. 1, 2 CSP, § 273 CSP, § 274 CSP, § 275 CSP, § 277 ods. 1, 2, 3 CSP, § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zák. č. 381/2001 Z.z.“ alebo „ZoPZP“), § 15 ods. 1 ZoPZP, § 11 ods. 8 ZoPZP, § 442 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník

v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), § 517 ods. 1, 2 OZ a § 3, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z.z.“). V tejto spojitosti okresný súd uviedol, že právny zástupca žalobcu navrhol rozsudok pre zmeškanie. Žalovaný sa so svojim zástupcom na pojednávanie nedostavil a svoju neúčast' ospravedlnil listom zo dňa 29.09.2020 z dôvodu hospodárnosti, s poukazom na neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu. Okresný súd neposúdil uvedený dôvod neúčasti za dôležitý a nepovažoval to za vážne okolnosti, pričom zo súdnej praxe mal vedomosť, že právny zástupca žalovaného v obdobných veciach predkladá totožné ospravedlnenia a na pojednávanie sa nedostavuje. Teda podľa okresného súdu išlo o paušalizované účelové podania, pričom neboli žiadne obmedzenia v prejednávaní sporov napriek epidemiologickej situácii. Súčasne podľa okresného súdu boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie, nakoľko bol riadne podaný návrh zo strany žalobcu, žalovaný sa na pojednávanie nedostavil, hoci bol naň riadne a včas predvolaný, ako aj žalovaný, tak aj zástupca žalovaného, v predvolaní boli poučení o následkoch nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a svoju neprítomnosť neospravedlnili včas a vážnymi okolnosťami. Ospravedlnenie z 29.10.2020 na pojednávanie 01.10.2020 nebolo možné považovať za včasné oznámenie. Zároveň právny zástupca žalovaného svoje dôvody ničím nepreukázal. Vzhľadom na splnenie zákonom ustanovených podmienok okresný súd rozhodol na pojednávaní dňa 01.10.2020 rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. Vzhľadom k tomu, že vo veci bolo nariadené pojednávanie, okresný súd neaplikoval § 273 CSP, ale § 274 CSP. Keďže okresný súd v danom spore nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, nezaoberal sa ani splnením podmienok v zmysle tohto ustanovenia. O nároku na náhradu trov prvoinštančného konania okresný súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. V konaní bol úspešný žalobca, ktorému voči žalovanému bol priznaný nárok na plnú náhradu trov konania s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením.

3. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný v podaní právneho zástupcu zo dňa 27.10.2020 (č.l. 153 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s kvalifikovaným elektronickým podpisom (ďalej len „KEP“), z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného (poukaz na § 356 písm. b) CSP). Žalovaný poukázal na § 274 CSP a vychádzajúc z dôvodovej správy k zakotvenému inštitútu rozsudku pre zmeškanie žalovaného vyplývalo, že tento inštitút slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného. Žalovaný však nebol nečinný. Žalovaný podaním zo dňa 29.09.2020 ospravedlnil neúčast' žalovaného, jeho právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní na deň 01.10.2020, a to z dôvodu neodkladných pracovných povinností a pracovnej vyťažnosti v tomto termíne, ako aj s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19 spôsobenú koronavírusom SARS-CoV-2 a v záujme predchádzania vzniku škôd na zdraví a eliminovania šírenia nákazy. Žalovaný v ospravedlnení uviedol, že nemá návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Žalovaný ďalej uviedol, že o posúdení ospravedlnenia zo strany okresného súdu sa dozvedel až zo samotného rozsudku. Ak okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné, mal v zmysle Čl. 4 CSP podľa § 183 ods. 4 CSP bezodkladne upovedomiť žalovaného o tom, že žalovaným uvádzané dôvody ospravedlnenia vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Ak podľa právnej teórie a praxe je vážnosť okolností ospravedlnenia vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu, potom bolo nepochybnou kauzálnou povinnosťou súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o súdnom posúdení uvádzaných dôvodov ospravedlnenia. Podľa žalovaného neexistuje žiadny relevantný dôvod, na základe ktorého by bolo namieste upustiť od povinnosti súdu bezodkladne informovať dotknutú stranu o posúdení ňou uvádzaných dôvodov ospravedlnenia, ak sa rovnaká bezodkladnosť podania ospravedlnenia má vzťahovať aj na samotnú dotknutú stranu pri podávaní ospravedlnenia. Súčasne žalovaný v odvolaní poukázal aj na Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019, ktorého vybranú časť aj následne citoval. Podľa žalovaného okresný súd vydal rozsudok pre zmeškanie žalovaného bez splnenia podmienok, žalovaný bol v konaní aktívny, ospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, informoval okresný súd, že súhlasí s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti a navyše nebol zo strany okresného súdu bezodkladne po podaní ospravedlnenia a pred vydaním rozsudku informovaný, že by okresný súd posúdil ospravedlnenie žalovaného ako nedôvodné. Podľa žalovaného nebola splnená kumulatívna podmienka na vydanie rozsudku ako rozsudku pre zmeškanie žalovaného, vyjadrená § 274 písm. b)

CSP. Žalovaný navrhol, aby Krajský súd v Žiline zrušil odvolaním napadnutý rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/19/2020-148 zo dňa 1. októbra 2020 a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. K doručenému odvolaniu žalovaného sa žalobca vyjadril v podaní právneho zástupcu zo dňa 12.11.2020 (č.l. 162 spisu), doručenom prostredníctvom elektronických prostriedkov s KEP. Žalobca bol toho názoru, že boli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP. Žalobca uviedol, že neodkladné pracovné povinnosti, pracovnú vyťaženosť a hospodárnosť konania nie je možné považovať za ospravedlnenia zo závažných dôvodov. Súčasne, ani epidemiologická situácia nebola v čase konania pojednávania prekážkou účasti na pojednávaní a závažným dôvodom, pretože v danom čase boli za účelom uskutočnenia pojednávania zachované všetky bezpečnostné opatrenia podľa príslušných predpisov Úradu verejného zdravotníctva Slovenskej republiky (ďalej len „ÚVZ SR“) a Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej aj len „MS SR“). Žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín zo dňa 27.11.2019, sp.zn. 16Cob/54/2019, ktorého vybranú časť aj citoval. K námietke žalovaného, že okresný súd mal postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP v spojení s Čl. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednáváním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať, nebola dôvodná a v tejto súvislosti žalobca poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 14Cob/71/2019 zo dňa 01.08.2019, ktorého vybranú časť taktiež citoval. Podľa žalobcu žiadnej zo sporových strán nebola znemožnená realizácia jej procesných oprávnení, ani možnosť jej aktívnej účasti na konaní s tým, že rozsudok okresného súdu je riadne odôvodnený. Žalobca navrhol rozsudok okresného súdu potvrdiť, návrh žalovaného na zrušenie rozsudku Okresného súdu Žilina zo dňa 1. októbra 2020, č.k. 18Cb/19/2020-148 zamietnuť a žalobcovi priznať nárok na náhradu trov odvolacieho konania. V prípade, že bude rozhodované o odvolaní žalovaného verejným vyhlásením rozsudku, tak právny zástupca žalobcu žiadal oznámiť miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami.

5. Postupom okresného súdu, a to podaním zo dňa 27.11.2020 (č.l. 184 spisu) bolo vyjadrenie žalobcu k odvolaniu žalovaného doručené žalovanému (cestou jeho právneho zástupcu - § 110 ods. 1 veta prvá CSP), v zmysle elektronickej doručky na č.l. 183 rub spisu, pričom žalovaný do momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyužil možnosť a nevyjadril sa v lehote 10 dní.

6. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach podľa § 379 CSP v spojení s § 380 ods. 1 CSP postupom bez nariadenia pojednávania s odkazom na § 385 ods. 1 CSP a contrario, odvolanie žalovaného odmietol podľa § 386 písm. c) CSP, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s § 356 písm. b) CSP, ak boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP.

7. Primárne krajský súd v súvislosti s vyjadrením žalobcu k odvolaniu žalovaného, a to v podaní zo dňa 12.11.2020 (č.l. 162 spisu) uvádza, že obsahom odvolania žalovaného zo dňa 27.10.2020 (č.l. 153 spisu) nebol návrh na zrušenie rozsudku okresného súdu a pri absencii takéhoto návrhu potom nebol dôvod, aby o ňom krajský súd konal.

8. Súčasne krajský súd vzhľadom na nie celkom jednotný prístup (odvolacích) súdov vo vzťahu k samotnej forme rozhodnutia o odvolaní proti kontumačnému rozsudku (teda, či v rámci vyvolaného odvolacieho konania odmietat' alebo potvrdzovať rozsudok pre zmeškanie ako osobitný druh rozhodnutia), poukazuje na ustálenú rozhodovaciu prax senátov Krajského súdu v Žiline - 13Cob, 14Cob (v prípade, ak boli splnené podmienky na jeho vydanie, je potrebné odvolanie odmietnuť). V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dikciu § 356 CSP, interpretáciu pojmu „prípustné“ a skutočnosť, že predmetom odvolacieho konania je len posúdenie otázky procesnej roviny, nie samotný prieskum merita veci. Na podporu vyššie uvedenej argumentácie krajský súd dáva do pozornosti uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5Obdo/50/2019 z 28. novembra 2019 (uverejnené v Zbierke Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 4/2020), ktorý uviedol, že: „Pokiaľ odvolací súd dospeje k záveru, že boli splnené všetky zákonné podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného vydaného súdom prvej inštancie bez nariadenia pojednávania podľa § 273 C. s. p., odvolanie žalovaného odmietne uznesením podľa § 386 písm. c/ C. s. p. a v takomto prípade vo veci nerozhoduje rozsudkom.“

9. Podľa § 355 ods. 1 CSP, proti rozsudku súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon nevyklučuje.

10. Podľa § 356 písm. b) CSP, odvolanie nie je prípustné proti rozsudku pre zmeškanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takého rozhodnutia.

11. Podľa § 386 písm. c) CSP, odvolací súd odmietne odvolanie, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

12. Krajský súd súčasne v procesnej rovine uvádza, že aby došlo k vecnému prejednaní odvolania odvolacím súdom, musí odvolanie spĺňať všetky zákonom predpísané podmienky prípustnosti tohto riadneho opravného prostriedku. Jednou z objektívnych zákonných podmienok prípustnosti odvolania je, aby smerovalo proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné. Krajský súd z obsahu spisového materiálu a z odvolaním napadnutého rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 18Cb/19/2020-148 zo dňa 1. októbra 2020 konštatuje, že sa jedná o kontumačný rozsudok podľa § 274 CSP. Z poučenia, ktoré je súčasťou odvolaním napadnutého rozsudku, plynie, že proti tomuto rozsudku pre zmeškanie nie je prípustné odvolanie okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na jeho vydanie (§ 356 CSP). Práve odvolaním žalovaného, obsiahnutým v podaní právneho zástupcu zo dňa 27.10.2020 (č.l. 153 spisu) proti predmetnému kontumačnému rozsudku, bolo namietané, že okresný súd nemal kumulatívne splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

13. Vzhľadom k tomuto základnému odvolaciemu dôvodu žalovaného krajský súd odkazuje na nasledujúcu relevantnú právnu úpravu, ktorú považuje za potrebné citovať.

14. Podľa § 274 CSP, na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak

a) sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a

b) žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

15. Krajský súd uvádza, že z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 274 CSP vyplývajú kumulatívne podmienky, za splnenia ktorých je možné rozhodnúť o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, a to, ak je uskutočnený návrh žalobcu na takéto rozhodnutie, žalovaný sa nedostavil na pojednávanie, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a bol poučený o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie ako následku nedostavenia sa a súčasne žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Za aplikácie vyššie citovanej právnej úpravy a za vychádzania zo zisteného stavu veci podľa obsahu spisového materiálu, dospel odvolací súd k záveru, že v danom prípade došlo k splneniu všetkých podmienok pre rozhodnutie okresným súdom v sporovej právnej veci napadnutým rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 274 CSP.

16. Krajský súd podľa obsahu Zápisnice o pojednávaní zo dňa 01.10.2020 (č.l. 146 až 147 spisu) mal preukázané, že okresný súd konštatoval neprítomnosť riadne a včas predvolaného žalovaného. Následne žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP. Okresný súd v tejto veci nariadil pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, žalovaného, právneho zástupcu žalovaného, vykonal úkony podľa § 181 CSP a dokazovanie. Následne bol okresným súdom verejne vyhlásený rozsudok v mene Slovenskej republiky. Zákonná podmienka návrhu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného bola splnená.

17. Krajský súd ďalej konštatuje, že bola splnená aj ďalšia podmienka pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, a to, keď sa žalovaný nedostavil na pojednávanie nariadené na deň 01.10.2020, hoci bol riadne a včas predvolaný, keď žalovaný (prostredníctvom právneho zástupcu) mal podľa elektronickej doručky na č.l. 135 rub spisu doručené predvolanie na termín 01.10.2020 o 8,30 hod, dňa 27.04.2020 aj s poukazom na § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), a súčasne v predvolaní bol poučený o následku nedostavenia sa, vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie, ktoré poučenie sa nachádza v predvolaní na č.l. 135 spisu.

18. Žalovaný v podanom odvolaní (č.l. 153 spisu) namietal, že inštitút rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného podľa § 274 CSP slúži ako procesná sankcia za pasivitu žalovaného, pričom žalovaný nebol pasívny, resp. nečinný, ako aj, že svoju neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil. S týmto právnym názorom sa krajský súd nestotožňuje. Vyplýva to z toho, že rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP je zákonodarcom koncipované ako následok nedostavenia sa na termín pojednávania, ktorý bol riadne a včas doručený za súčasného poučenia žalovaného v predvolaní o možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a neospravedlnenia neprítomnosti včas a vážnymi okolnosťami. Ak sa žalovaný neospravedlnil vážnymi okolnosťami, resp. sa ospravedlnil, ale nie vážnymi okolnosťami, tak krajský súd uvádza, že boli kumulatívne splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

19. Podľa krajského súdu v zmysle § 274 CSP je preto možné hovoriť pri vydaní rozsudku pre zmeškanie žalovaného ako o sankcii za nedostavenie sa žalovaného na termín pojednávania. Zákonnú podmienku nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania, vyplývajúcu z § 274 CSP o rozhodnutí rozsudkom pre zmeškanie nemožno spájať so žalovaným tvrdenou obranou, že nebol v konaní pasívny, resp. nečinný. V prípade pasivity žalovaného rozhoduje súd rozsudkom pre zmeškanie v zmysle § 273 CSP, t.j. jednou zo zákonných podmienok vyplývajúcich z tohto ustanovenia je, že sa žalovaný nevyjadrí k žalobe a neuvedie svoju obranu, nepripojí listiny, na ktoré sa odvoláva a neoznačí dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, ktorú povinnosť bez vážneho dôvodu nespĺní. Nemožno preto akceptovať odvolací dôvod žalovaného v tom, že v konaní bol činný, nebol pasívny, ospravedlnil svoju neúčast na pojednávaní, keďže žalovaným takto vyjadrená aktivita sa viaže k § 273 CSP a nie k § 274 CSP, ktoré upravuje podmienky na rozhodnutie súdu rozsudkom pre zmeškanie z dôvodu nedostavenia sa na nariadený termín pojednávania. Krajský súd k odvolaciemu dôvodu žalovaného o tvrdení, že nebol pasívny, poukazuje na rozdielnosť § 273, § 274 CSP, upravujúcich vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného. Ustanovenie § 273 CSP je vnímané ako sankcia za absenciu povinnosti tvrdenia a dôkaznej povinnosti zo strany žalovaného pre štádium konania pred pojednávaním, t.j. rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalovaného aj bez nariadenia pojednávania a § 274 CSP je vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, ako sankcia za nedostavenie sa na nariadené pojednávanie, keď týmto spôsobom súd rozhoduje po nariadení pojednávania. Práve § 274 CSP mal viesť k tomu, aby zo strany žalovaného vo všeobecnosti sa nerobili obštrukcie pri prejednaní žalobného nároku, resp. sa eliminovali prípadné obštrukcie. Krajský súd dodáva, že z § 274 CSP nevyplýva podmienka nespornosti uplatneného nároku, preto ak žalovaný v rámci podaného odporu vzniesol námietky voči žalobcovmu nároku, tak bolo na ňom, aby svoje procesné práva a povinnosti realizoval aj účasťou na pojednávaní.

20. Krajský súd v zhode so záverom okresného súdu, obsiahnutým v odôvodnení napadnutého rozsudku pre zmeškanie žalovaného uvádza, že žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami. Tvrdené neodkladné pracovné povinnosti a pracovnú vyťaženosť v tomto termíne, ako aj dôvod hospodárnosti konania, t.j. aby nedochádzalo k zbytočnému zvyšovaniu trov konania, nemožno posúdiť tak, že sú to vážne okolnosti neúčasti právneho zástupcu žalovaného na nariadenom termíne pojednávania okresným súdom. Hoci zákon taxatívne nevymenováva, čo je možné považovať na ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní, resp. čo je možné považovať za vážnu okolnosť neúčasti na nariadenom pojednávaní, je už rozhodovacou činnosťou všeobecných súdov ustálené, že sa má jednať o okolnosť objektívnej povahy, ktorá je náhla, neočakávaná, nepredvídaná, brániaca v možnosti účasti na nariadenom pojednávaní. Za ospravedlniteľný dôvod, resp. za vážnu okolnosť neprítomnosti na pojednávaní možno považovať len také závažné prekážky, ktoré sú preukázané a ktoré bránia žalovanému sa dostaviť na nariadené pojednávanie. Existencia takejto vážnej okolnosti musí byť tvrdená a preukázaná žalovaným, resp. jeho právnym zástupcom. Právny zástupca žalovaného takýto vážny ospravedlniteľný dôvod neúčasti na nariadenom pojednávaní netvrdil a ani nepreukázal, keďže neodkladné pracovné povinnosti, pracovná vyťaženosť, ako aj hospodárnosť konania, nemajú charakter vážnych okolností neúčasti na nariadenom pojednávaní. Krajský súd k ospravedlneniu právneho zástupcu žalovaného, datovaného dňom 29.09.2020 (č.l. 141 spisu), a to s poukazom na zhoršujúcu sa epidemiologickú situáciu ochorenia COVID-19, v zhode so záverom okresného súdu uvádza, že v danom čase doručenia predvolania a uskutočneného konania pred okresným súdom situácia v súvislosti s ochorením COVID-19 nebola v takej intenzite, aby bránila možnosti účasti na nariadenom pojednávaní právnemu zástupcovi žalovaného. Navyiac, podľa vyjadrenia okresného súdu v čase termínu nariadeného pojednávania, a to dňa 01.10.2020, pre realizáciu pojednávania neboli žiadne obmedzenia, napriek epidemiologickej situácii. Súčasne žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu v podanom odvolaní len tvrdil, avšak nepreukázal, že by

zo zdravotného hľadiska pre bezpečný priebeh nariadeného pojednávania pred okresným súdom bránili také okolnosti, ktoré by mali objektívne zasiahnuť do ochrany zdravia zúčastnených na nariadenom pojednávaní.

21. Krajský súd ďalej uvádza, že pokiaľ aj nie je zákonnou úpravou vymedzené, čo sa považuje za ospravedlniteľný dôvod a nie sú dané ani kritériá pre takýto ospravedlniteľný dôvod, tento by mal byť vyvodzovaný zo skutočností, ktorá je vo vzťahu k prebiehajúcemu súdnemu konaniu a nariadenému pojednávaniu so zreteľom na všetky okolnosti vážna, svojou povahou znemožňujúca sa sporovej strane zúčastniť nariadeného pojednávania, t.j. svojou povahou znemožňujúca každej sporovej strane za rovnakých okolností sa zúčastniť pojednávania, je súčasne ospravedlniteľná (všeobecne prijímaná ako odpustiteľná), nepredvídateľná (nepredvídaná alebo neočakávaná), neodvrátiteľná (neumožňujúca sporovej strane prijať opatrenia prekonávajúce príčinu nemožnosti zúčastniť sa pojednávania) a náhla, vzhľadom k časovej súvislosti nedovoľujúca sporovej strane, v danom prípade žalovanému, resp. právnenému zástupcovi žalovaného uskutočniť kroky vedúce k tomu, aby sa zúčastnil pojednávania (Najvyšší súd Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 181/2008). Takýto ospravedlniteľný dôvod žalovaný nepreukázal. Krajský súd dodáva, že ospravedlniteľný dôvod je taký dôležitý dôvod, pre ktorý sporová strana zmeškala pojednávanie vo veci, ktorý ako prekážka sa vyznačuje závažnosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

22. Nebol namieste ani odvolací dôvod žalovaného v tom, že okresný súd mal postupovať v zmysle Čl. 4 CSP v spojení s § 183 ods. 4 CSP a bezodkladne upovedomiť žalovaného, resp. jeho právneho zástupcu o tom, že uvádzané dôvody ospravedlnenia, vrátane jeho súhlasu s prejednaním veci v jeho neprítomnosti nemieni akceptovať. Je nepochybné, že z Čl. 4 CSP vyplýva analógia legis a analógia iuris, avšak zo znenia § 183 ods. 4 CSP jasne vyplýva, že je viazané na návrh o odročenie pojednávania. Len v prípade, ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Žalovaný, resp. jeho právny zástupca neuskutočnili návrh na odročenie pojednávania, z ktorého dôvodu nie je možné postupovať podľa § 183 ods. 4 CSP. Okresný súd nemal povinnosť bezodkladne upovedomiť žalovaného (jeho právneho zástupcu), že dôvody ospravedlnenia nemieni akceptovať. Právny zástupca žalovaného v podaní zo dňa 29.09.2020 (č.l. 141 spisu) k termínu pojednávania nariadenému na deň 01.10.2020 o 8,30 hod. uviedol, že ospravedľuje svoju neúčast' na tomto pojednávaní, nemá ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a zároveň vyjadril súhlas s prejednaním veci, ako aj s vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti, t.j. žalovaný neuskutočnil návrh na odročenie pojednávania, s ktorým návrhom je len spojený postup súdu v zmysle § 183 ods. 4 CSP.

23. Vzhľadom k uvedenému, krajský súd mal za to, že boli splnené všetky zákonné podmienky v zmysle § 274 CSP na rozhodnutie o žalobe žalobcu rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, preto odvolanie žalovaného zo dňa 27.10.2020 (č.l. 153 spisu) proti rozsudku okresného súdu odmietol v zmysle § 386 písm. c) CSP, ak smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je odvolanie prípustné v spojení s § 356 písm. b) CSP, ak odvolanie proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného je prípustné len v prípade, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia, čo v danej veci splnené nebolo.

24. K správnosti svojho rozhodnutia krajský súd poukazuje aj na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/189/2017 zo dňa 27. februára 2018, osobitne na uznesenie NS SR sp. zn. 5Obdo/87/2018 zo dňa 22. novembra 2018. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd SR“) v uznesení sp.zn. 5Obdo/87/2018 poukazuje na § 274 CSP, ako aj na právne závery odvolacieho súdu, podľa ktorých ... „Skutočnosť, že žalovaný bol v doterajšom priebehu konania aktívny, nie je pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie na pojednávaní podľa ust. § 274 CSP rozhodujúca. Ako už odvolací súd uviedol, okrem splnenia podmienok v ust. § 274 CSP súd rozhodne rozsudkom pre zmeškanie žalovaného len v prípade, že sú splnené procesné podmienky konania, ďalej by nerozhodoval rozsudkom pre zmeškanie v prípade, že tvrdenia v podaniach žalobcu by neumožňovali takýto rozsudok vyhlásiť. Z uvedeného dôvodu odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie rozhodol správne, keď na pojednávaní na návrh žalobcu rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalovaného, nakoľko na vydanie rozsudku pre zmeškanie boli splnené všetky podmienky zakotvené v ust. § 274 CSP.“ Najvyšší súd SR v tomto rozhodnutí sp. zn. 5Obdo/87/2018 skonštatoval, že po preskúmaní veci dospel k záveru, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zhodnotil procesný postup súdu prvej inštancie, ako aj aplikáciu predpisov procesného práva, zaujal stanovisko k odvolacím námietkam, vysvetlil, prečo ich považuje za neopodstatnené, a preto sa Najvyšší súd SR nemohol stotožniť s dovolacou námietkou žalovaného, že

by odvolací súd neposúdil podmienky na vydanie kontumačného rozsudku podľa § 274 CSP normované jeho hypotézou, v dôsledku čoho mu malo byť nesprávnym procesným postupom znemožnené, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva žalovaného na spravodlivý proces.

25. Žalovaný prostredníctvom právneho zástupcu mal za to, že v danej veci neboli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle § 274 CSP, pretože bol v konaní aktívny, s poukazom aj na uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 04.06.2019 (odsek 10. odvolania). Krajský súd po oboznámení sa s týmto odvolacím dôvodom žalovaného, ako aj s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“) uvádza, že závery z neho vyplývajúce nie sú aplikovateľné na daný sporový prípad, keďže tento je odlišný od stavu, ktorý je popísaný v predmetnom uznesení Ústavného súdu SR, t.j. je odlišný tak po skutkovej, ako aj po právnej stránke.

26. Táto kvalitatívne odlišná skutková a právna situácia vyplýva z toho, že v danej veci bol vydaný platobný rozkaz č.k. 2Up/1205/2019-23 zo dňa 9. októbra 2019, proti ktorému podal odpor žalovaný, ku ktorému sa vyjadril žalobca. Po postúpení veci z Okresného súdu Banská Bystrica na Okresný súd Žilina v zmysle č.l. 124 spisu, a to podaním zo dňa 29.1.2020, nasledovali úkony Okresného súdu Žilina, ktorý uznesením č.k. 18Cb/19/2020-129 zo dňa 12. februára 2020 vyzval žalovaného, aby sa v lehote 15 dní od doručenia uznesenia vyjadril k vyjadreniu žalobcu, uviedol ďalšie skutočnosti a označil dôkazy na svoju obranu, pretože na neskôr predložené a označené skutočnosti a dôkazy súd nemusí prihliadať. Súčasne v tejto výzve žalovaný bol poučený o sudcovskej, ako i zákonnej koncentrácii konania. Predmetná výzva okresného súdu bola doručená žalovanému (cestou jeho právneho zástupcu) v zmysle doručky na č.l. 130 rub spisu dňa 17.02.2020 aj s poukazom na § 30 ods. 5 zákona č. 305/2013 Z.z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente), ktorá zostala bez vyjadrenia žalovaného. Navyiac, žalovaný, jeho právny zástupca sa nariadeného termínu pojednávania pred okresným súdom na deň 01.10.2020 o 08,30 hod. nezúčastnili a právny zástupca žalovaného ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj neúčasť žalovaného. Okresný súd na nariadenom pojednávaní dňa 01.10.2020 vykonal úkony v zmysle § 181 CSP a vo veci v zmysle návrhu právneho zástupcu žalobcu na rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie žalovaného rozhodol rozsudkom pre zmeškanie.

27. Podľa krajského súdu jeho postup a rozhodnutie neodporuje ani uzneseniu Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. I. ÚS 233/2019-22 zo dňa 4. júna 2019, ak v odseku 43. odôvodnenia tohto uznesenia sa konštatuje, že postup v zmysle § 274 CSP nie je žiaduci, najmä ak súdne konanie trvá dlhšiu dobu, vo veci sa uskutočnilo viac pojednávaní, na ktoré sa žalovaný riadne dostavil, nebol v konaní nečinný a súd na návrh obidvoch strán vykonal rozsiahle dokazovanie, čo však neboli okolnosti danej veci. Ak Ústavný súd Slovenskej republiky pri aplikácii § 274 CSP vyjadril okolnosti, za ktorých nie je žiaduci postup v zmysle tohto ustanovenia, ktoré okolnosti v danej veci tu neboli naplnené, tak potom mal krajský súd za to, že v zmysle tejto danej veci bolo namieste, ak okresný súd postupoval podľa § 274 CSP a rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného.

28. V neposlednom rade ako i z dôvodu zachovania právnej istoty strán konania a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí, odvolací súd v súvislosti s týmto rozhodnutím poukazuje aj na svoju rozhodovaciu činnosť, primárne na rozhodnutie sp.zn. 13Cob/22/2021 z 21.04.2021 ako aj rozhodnutie sp.zn. 13Cob/196/2019 zo dňa 03. decembra 2019, kedy bolo v obdobnej právnej veci odvolanie žalovaného proti rozsudku okresného súdu pre zmeškanie žalovaného odmietnuté a ďalšie rozhodnutia sp.zn. 13Cob/41/2019 zo dňa 19.6.2019, sp.zn. 13Cob/150/2019 zo dňa 19.06.2019, sp.zn. 13Cob/34/2020 zo dňa 17.6.2020, sp.zn. 13Cob/86/2020 zo dňa 01.07.2020, sp. zn. 13Cob/99/2020 zo dňa 4. augusta 2020.

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 256 ods. 1 per analogiam, § 262 ods. 1 CSP. Odmietnutie odvolania vyvolal žalovaný, keď jeho odvolanie bolo vyhodnotené ako neprípustné, preto z procesného hľadiska je zavinenie za skončenie odvolacieho konania na jeho strane a vznikla mu povinnosť nahradiť trovy odvolacieho konania vzniknuté na strane žalobcu. Z tohto dôvodu odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia a priznal žalobcovi plnú náhradu trov odvolacieho konania. O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd (§ 262 ods. 2 CSP).

30. Rozhodnutie bolo odvolacím súdom prijaté hlasovaním v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne

posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.